

Ah, dacă am ști cum iubește Preasfânta pe toți cei ce păzesc poruncile lui Hristos și cât îi este de milă și se întristează pentru cei ce nu se îndreaptă. Am simțit acest lucru pe mine însumi. Nu mint, spun adevărul înaintea feței lui Dumnezeu, pe Care sufletul meu îl cunoaște: cu duhul am cunoscut-o pe Preacurata Fecioară. N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc pe ea și iubirea ei pentru noi. Dacă n-ar fi fost milostivirea ei, aș fi pierit de mult, dar ea a vrut să mă cerceteze și să mă lumineze să nu mai păcătuiesc. Ea mi-a spus: "Nu-i frumos pentru Mine să mă uit la tine să văd ce faci!" Cuvintele ei erau plăcute, liniștite și blânde, și ele au lucrat asupra sufletului meu. Au trecut de atunci mai mult de patruzeci de ani, dar sufletul meu n-a putut uita aceste cuvinte dulci și nu știu ce i-aș putea da în schimb eu,

păcătosul, pentru dragostea ei față de mine, necuratul, și cum voi mulțumi bunei și milostivei Maici a Domnului.

Cu adevărat, ea este Ocrotitoarea noastră la Dumnezeu și chiar și numai numele ei bucură sufletul. Or, tot cerul și tot pământul se bucură de iubirea ei. Lucru minunat și neînțeles. Ea viază în ceruri și vede neîncetat slava lui Dumnezeu, dar nu ne uită nici pe noi, sărmanii, și acoperă cu milostivirea ei tot pământul și toate noroadele.

Și pe această Preacurată Maică a Sa, Domnul ne-a dat-o nouă. Ea este bucuria și nădejdea noastră. Ea este Maica noastră după duh și, ca om, e aproape de noi după fire și tot sufletul creștinesc e atras spre ea cu iubire.

Sursa: **Cuviosul Siluan Athonitul**, *Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei*, Editura Deisis, Sibiu, 2001

PROGRAMUL LITURGIC

Miercuri 13 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Joi 14 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Înălțarea Sfintei Cruci
Sâmbătă 16 septembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 17 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

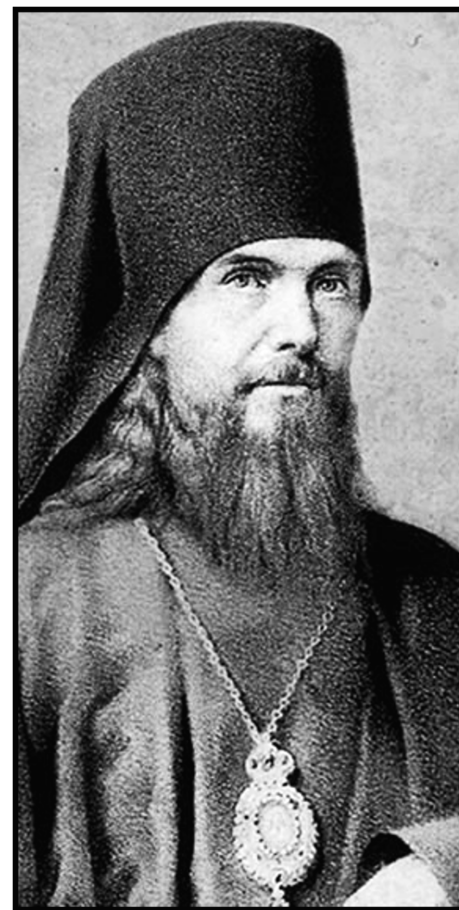
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Esența adevăratei vieți ortodoxe este a cinsti ceea ce este al lui Dumnezeu.”

Părintele Serafim Rose

Nr. 504 / 10 septembrie 2023

SFÂNTUL
TEOFAN ZĂVORÂTUL

1815 - 1894

FELURILE CRUCILOR

Sunt multe cruci, dar felurile lor sunt trei: primele sunt crucile exterioare, alcătuite din suferințe și necazuri și, în general, dintr-o nefericită soartă pământească; a doua categorie o reprezintă crucile interioare, născute din lupta cu patimile și cu poftile, pentru a câștiga virtuțile; a treia categorie o reprezintă crucile harice (de duh și de har), care sunt primite prin totală predare în voia lui Dumnezeu.

Vă voi spune acum câteva cuvinte despre crucile exterioare. Acestea sunt cele mai complexe și mai diverse cruci. Ele sunt răspândite pe toate drumurile noastre și se întâlnesc aproape la fiecare pas. Aici putem include supărările, necazurile, nenorocirile, bolile, pierderea celor apropiați, necazurile de la serviciu, tot felul de privațiuni și de pagube, neplăcerile familiale, relațiile nefavorabile cu lumea, jignirile, supărările, pierderile și, în general, soarta

pământească, mai mult sau mai puțin anevoioasă pentru fiecare.

Cine nu are vreuna dintre aceste cruci? Nici nu se poate altfel. Nici celebritatea, nici bogăția, nici slava, nici mărirea pământească nu ne scutesc de ele. Ele s-au împletit cu viața noastră pământească din clipa în care s-a închis raiul pământesc și nu se vor desprinde de ea, până când nu se va deschide raiul ceresc.

De vrei ca aceste cruci să-ți fie mântuitoare, folosește-te de ele așa cum le-a rânduit Dumnezeu pentru mântuirea omului, în general, și a ta, în particular. De ce a rânduit Domnul ca nimeni să nu se afle pe pământ fără necazuri și strâmtorări? Pentru ca omul să nu uite că este un exilat, ca să nu trăiască pe pământ ca un băștinaș în patria sa, ci ca un călător și ca un venetic într-o țară străină și să caute întoarcerea în adevărata sa patrie.

Când omul a păcătuit, a fost imediat izgonit din rai și, în afara raiului a fost înconjurat de necazuri și de lipsuri și de tot felul de greutăți, ca să țină minte că nu se află la locul său, ci este pedepsit, și ca să se îngrijească să caute miluire și revenire la rangul său.

Astfel, nu te mira văzând necazuri, nenorociri și lacrimi, ci rabdă fără să te necăjești. Nu îi șade bine criminalului și neascultătorului deplina bunăstare și fericire. Primește acest gând în inimă și poartă-ți soarta cu seninătate.

“Dar de ce mie mi s-a dat mai mult, iar altuia mai puțin?” – vei spune. “De ce pe mine mă strâmtorează necazurile, iar altuia îi merge bine aproape în toate? De ce eu mă frâng de durere, iar altul se mângâie? Dacă aceasta este soarta tuturor, măcar să se împartă în mod egal fiecăruia, fără excepții”. Dar chiar așa se împarte. Uită-te mai bine și vei vedea.

Ție ți-e greu acum, iar altuia i-a fost greu ieri sau îi va fi mâine, iar astăzi îi îngăduie Domnul să se odihnească. De ce te uiți la ceasuri și la zile? Privește întreaga viață, de la început până la sfârșit, și vei vedea că tuturor le este greu, chiar foarte greu. Găsește pe unul care să jubileze de bucurie întreaga viață! Până și regii adesea nu dorm nopțile din pricina greutății ce la apasă inima.

Ți-e greu acum, dar înainte n-ai avut parte de bucurie?! Dumnezeu îți va mai da și vei vedea și alte zile de bucurie. Rabdă, deci! Cerul se va lumina și asupra ta. În viață este ca în natură, sunt ba zile întunecoase, ba zile senine. S-a întâmplat vreodată ca un nor de furtună să nu treacă?! Și este cineva pe lume care să creadă că nu va trece?! Gândește și tu la fel despre supărarea ta și te vei mângâia de buna nădăjduire.

Îți este greu. Dar este, oare, aceasta o întâmplare fără motiv? Pleacă-ți cât de cât capul și adu-ți aminte că există Dumnezeu, care se îngrijește de tine ca un părinte și nu te scapă din ochi. De te-a ajuns nenorocirea, nu s-a întâmplat decât

cu îngăduință și cu voia Lui. Nimeni altul decât El ți-a trimis-o. Iar El știe foarte bine ce, cui și când să-i trimită; și când trimite, trimite spre binele aceluia care primește suferință. Așadar, uită-te în jurul tău și vei vedea, în nenorocirea care te-a ajuns, planul cel bun al lui Dumnezeu pentru tine. Dumnezeu vrea să-ți curețe vreun păcat sau să te îndepărteze de vreo treabă păcătoasă sau, printr-un necaz mai mic, să te ferească de un altul mai mare, ori vrea să-ți dea ocazia să-ți arăți răbdarea și credință în El, pentru ca apoi să-și arate în tine slava milostivirii Sale. Desigur că ceva dintre acestea ți se potrivește. Caută deci ceea ce ți se potrivește și oblojește-ți cu aceea rana, așa cum folosești un plasture, și se va răcori arsura ei. De altfel, dacă nu vei vedea clar ce anume vrea să-ți dăruiască Domnul prin nenorocirea care te-a ajuns, pune-ți în inimă credința generală și neiscoditoare că tot ce vine de la Domnul este spre binele nostru, și tâlcuiește-i sufletului tulburat: așa a binevoit Dumnezeu. Rabdă! Pe cine pedepsește Dumnezeu, acela-l este ca un fiu! Mai bine oprește-ți privirea la starea ta morală și la starea din veșnicie care îi corespunde. Dacă ești păcătos – cum ești, de altfel – bucură-te că a venit focul năpastei care-ți va arde păcatele. Tu privești suferința numai dinspre pământ. Dar mută-te cu gândul la cealaltă viață. Treci de partea Judecății. Privește focul cel veșnic, pregătit pentru păcatele

noastre. Și, de acolo, privește-ți suferința. Dacă acolo vei fi osândit, câte necazuri nu ți-ai dori să fi suportat aici, numai ca să nu fi căzut sub acea osândire?! Spune-ți în sinea ta: “După păcatele mele îmi sunt trimise aceste lovituri” și mulțumește-I Domnului că bunătatea Lui te îndrumă spre pocăință. Apoi, în loc să te întristezi fără rost, află care-ți este păcatul, pocăiește-te și nu mai păcătuiești. Când vei cugeta astfel, vei spune, desigur: “Încă este puțin ceea ce am primit! Căci, după păcatele mele, mult mai rău merit”.

Sursa: **Sfântul Teofan Zăvorâtul**, *Viața lăuntrică*, Editura Sophia, 2011

**SFÂNTUL
SILUAN ATHONITUL**
1866 – 1938

BUCURIA ȘI NĂDEJDEA NOĂSTRĂ

Multe minuni și mile am văzut de la Domnul și de la Maica Domnului și nu pot să dau nimic în schimb pentru această iubire.

Ce aş putea da Preasfintei noastre Stăpâne pentru că nu s-a scârbit de mine în păcat, ci m-a cercetat și luminat cu milostivire? N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc din cuvântul ei cel plin de har, și mintea mea se bucură și sufletul meu este atras spre ea cu atâta iubire, că și numai chemarea numelui ei e dulce inimii. [...]